

A megragadott alkalom

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2018.08.05.

Ige: Lk 10,38-42 – napi ige

Jn 6,66-68 ⁶⁶Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé. ⁶⁷Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: Vajon ti is el akartok menni? ⁶⁸Simon Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. ⁶⁹És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.

1. Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A napokban feleségemmel arról beszélgettünk, hogy az emberek milyen változatosan tudnak érvelni, hogy miért nem járnak templomba, miért nem jönnek a gyülekezeti alkalmakra és eseményekre.

Természetesen azt mindig elmondják, hogy ők mennyire szeretnék eljönni az istentiszteletre, de És kezdik sorolni az okokat, hogy miért nem tudnak mégsem eljönni, és miért nem tudják mégsem odaszánni vasárnaponként azt a másfél órát az istentiszteletre.

Ilyeneket szoktak mondani:

- vasárnap főzni kell, hogy legyen ebéd a családnak
- jönnek a rokonok, vagy mi megyünk vendégségbe
- csak hétvégén tudok reggel tovább aludni, és csak ekkor tudom magam kipihenni
- hétközben mindig olyan sokáig dolgozom a munkahelyemen, hogy csak hétvégén tudok a saját dolgaimmal foglalkozni
- otthon, magamban is tudok imádkozni
- az én templomom ott van, ahol én vagyok

A legszebb az ilyen beszélgetésekben az, amikor még azt is hozzátesszik, hogy bezzeg amikor ők gyerekek voltak, és a szüleikkel elmentek istentiszteletre, akkor mindig tele volt a templom.

Amikor ezeket hallom, akkor mindig próbálom őket hívni ebbe a közösségbe, hogy újra bekapcsolódjanak a gyülekezet életébe.

2. Erre mai a napra a Bibliaolvasó Kalauz **Mária és Márta történetét** jelölte ki számunkra. A történet két nőről szól, akik egy vendégségben hirtelen szembe kerülnek egymással.

Jézus a tanítványaival együtt járta az ország falvait és városait. Jeruzsálem felé közeledve Betániába érkezett meg, ahol barátai házába ment be. János evangéliumából azt is megtudjuk, hogy Máriának és Mártának volt egy harmadik testvére, Lázár is, aki Jézushoz közel álló barát volt.

Bár Lukács evangélista nem beszél róla, mégis el lehet könnyen képzelni, hogy Jézus nemcsak egyedül megy be a házba, hanem mind a 12 tanítvány is vele megy, sőt talán még mások is betérnek, akik mindenképpen Jézus közelében akarnak lenni. Mivel Jézus nem telefonált oda időben, hogy szeretne ennél a családnál megvacsorázni, el lehet képzelni, hogy mennyire váratlanul érte az asszonyokat ez a vendégsereg. Keleti szokás szerint azonban mindenképpen meg akarták őket vendégelni.

Márta és talán néhány szolgáló is azonnal nekilátott, hogy elkészítse nekik a vacsorát. Jézus mindközben pedig folytatja a tanítást, és beszélgetett a körülötte levőkkel. Mária viszont úgy döntött, hogy leül, és hallgatja Őt egy kicsit. Talán belül viaskodott, hogy fel kellene mégis állni, és neki is segíteni kellene az étel elkészítésében. Talán arra gondolt, hogy egy darabig még hallgatja Jézust, mert annyira jó dolgokról beszél, majd ráér később is az enivalót készíteni.

Nem tudhatjuk, hogy mi forgott Mária fejében és szívében, csak azt írta le Lukács evangélista, hogy egy idő után odament hozzájuk Márta, mert már nem bírta magában tartani dühét, annyira felháborította az, ahogyan testvére teljesen magára hagyta a vacsorakészítésben. És végül így fakadt ki Máriára, hogy dühében még a vendéget, Jézust is felelősségre vonja: „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen!”

Jézus azonban nagyon szelíden, de világosan elmondta, mi a véleménye Márta iparkodásáról, és Máriáról, aki most úgy döntött, hogy inkább hallgatja Őt.

3. Lukács evangélista nagyon tömören írja le ezt a történetet, éppen ezért fontos, hogy odafigyeljünk a szavakra, amiket használ a két testvér esetében.

Az első fontos dolog, hogy Mártáé volt a ház, ahova betért Jézus a tanítványaival. Ő volt az, aki „házába fogadta” a vendégeket. Övé volt a vendéglátás felelőssége, hogy mindenki jóllakjon, és minden rendben legyen. Valószínűleg ő volt az idősebb nővér. Mária pedig jóval fiatalabb lehetett nála. Ezért

mégis nagyon érdekes az, ahogyan Márta Jézus próbálja kérni, vagy szinte utasítani, hogy mit mondjon testvéreinek, Máriának.

Mária azonban úgy döntött, hogy „*leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét*”. Abban az időben nem voltak olyan magas asztalok, amilyeneket mi használunk, és az emberek nem is székeken ültek az asztal mellett. Jézus korában az alacsony asztal mellett lapos heverők, vagy egyszerűen csak takarók voltak, azokra heveredtek, és egyik kezükön könyököltek, úgy ettek az asztalra helyezett tálakból.

Amikor azt mondja Lukács, hogy Mária leült az Úr lábához, ez azért érdekes, mert Mária nő létére nem maradt a háttérben, hanem a lehető legközelebb húzódott Jézushoz, hogy minden szavát hallhassa tanításának.

Márta ezzel szemben azt választotta, hogy tökéletesen eleget tesz a házigazda kötelességének, és hogy ne érje szégyen a házelejét, és olyan vacsorát készít vendégeinek, amivel ki fogja érdemelni mindenki csodálatát. Ebben fáradozik, és Lukács erre a munkára azt mondja: „*Mártát pedig teljesen lefoglalta a sok munka.*” Semmi másra nem tud figyelni. Így nem tudott Jézus beszédére, tanítására sem odafigyelni, csak arra, hogy a főzésben nem segít neki a testvére.

Jézus válaszában helyre teszi a méltatlankodó Mártát, és azt mondja: Döntöttél te is, és döntött Mária. Mindegyik döntés jó, de a testvéred mégis a jobb részt választotta – a Károli fordítás, és sok más fordítás így mondja.

4. Kedves Barátaim! Hadd térjek vissza az igehirdetésem elején felvetett problémára. Arra, hogy sokan teljesen logikus érveket sorolnak fel annak magyarázatára, hogy miért nem mennek templomba, miért nem járnak istentiszteletre.

Természetesen tudom azt, hogy ezek létező nehézségek. Az egész heti koránkelést valamikor jó kikapihenni. És vasárnap is kell ebédet enni a családnak, meg a vendégség is nagyon jó dolog. Mégis meg vagyok arról győződve, hogy **ma is döntés kérdése**, hogy ott vagyok-e vasárnap az istentiszteleten vagy nem.

Döntés kérdése az, hogy meghallgatom-e az igehirdetést, a prédikációt vagy sem. Döntés kérdése, hogy érdekel-e, kíváncsi vagyok-e arra, hogy mit mond nekem Jézus vagy pedig nem. Döntés kérdése, hogy amikor hazalátogat a gyermekem, akkor együtt jövünk-e el istentiszteletre, vagy mégis inkább én sem megyek el, hanem vele együtt otthon maradok. Döntés kérdése az is, hogy a nyári szünetben együtt jövök-e el gyermekemmel a templomba, vagy jobb esetben csak én megyek el, és úgymond képviselem a családot. Döntés kérdése, hogy lelkemet akarom-e táplálni, vagy pedig éheztetem.

János feljegyzett egy történetet evangéliumának 6. fejezetében, amiből kiderül, hogy Jézus nagyon világosan **elmondja az üdvösség lényegét**: aki hisz őbenne, és hiszi azt, hogy Őt a mennyei Atya Isten küldte ebbe a világba, az bűneire bocsánatot kap, annak üdvössége és örök élete van. Jézus **nem hagy kételkedést** az emberekben, hanem egyértelműen mindenkit döntés elé állít: **ha azt akarod, hogy ne juss a kárhozatra, ha azt akarod, hogy neked is örök életed legyen halálod után, akkor hinned kell bennem, akkor hinned kell Isten Fiában.**

Ez olyan kemény és egyértelmű beszéd volt, hogy még a tanítványai is zúgolódtak. A tanítványok ugyanis azt gondolták, hogy ha Jézus egy kicsit finomabban beszélne az emberekkel, akkor talán több követője lenne. De így sokan hátat fordítanak neki, és elhagyják őt, nem követik és nem akarják hallgatni prédikációit.

Jézus azonban döntésre hív, döntésre szólítja fel tanítványait: **Vajon ti is el akartok menni? Péter pedig őszinte meggyőződéssel felelt tanítványtársai nevében: Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.**

5. Testvéreim! Előttünk is ott van a kérdés, amit el kell dönteni, amit újból és újból el kell dönteni: keresünk-e valami fontos feladatot, amit végeznünk kell, de az távol tart Krisztustól, vagy pedig felismerjük, hogy Jézus valami olyan fontosat akar nekünk mondani, ami semmi máshoz nem fogható, ezért igyekszünk a legközelebb lenni hozzá?

Mária minden bizonnyal ezt ismerte fel akkor, és ezért tűnt úgy, hogy nem törődik a házimunkával, a főzéssel és a vendéglátással. Természetesen fontos az is, fontos a vendégszeretet gyakorlása, de ott és akkor nem volt fontosabb annál, amit Jézus mondott, mert az Úr Jézus az örök életről beszélt.

Jézus arról beszélt, hogy az ember elesett, bűnre és mulasztásra hajlamos, és ezek elválasztják Istentől. A bűn és a bűnre való hajlandóság minket is elválaszt Istentől. Vágyakozunk Isten után, vágyakozunk arra, hogy örök életünk és üdvösségünk legyen, de mi ezt a magunk jóságából és a magunk igyekezetéből képtelenek vagyunk elérni. Egyszerűen nem tudunk elég jók és elég tökéletesek lenni ahhoz,

hogy az üdvösséget elnyerjük. Nincs hibátlan és tökéletes ember, aki képes lenne saját erejéből üdvözülni.

Jézus Krisztus azért nélkülözhetetlen számunkra is, mert **Ő az út, az igazság és az élet, aki által Istenhez jutunk** – ahogy az Írás mondja (Jn 14). Ha benne hiszünk, ha őt nyitott szívvel hallgatjuk, és ha teljes szívvel hiszünk benne, akkor nekünk is üdvösségünk van.

Mária ezt ismerte fel, és ezért döntött úgy, hogy leül Jézushoz a lehető legközelebbi helyre, a lábaihoz, hogy egyetlen szót se mulasszon el mindabból, amit a Mester mond.

Jézus pedig az üdvösségre utalva mondta azt nővérének: *„Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalanokodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre.”* Igen nagy bölcsességre vall, amikor az ember képes azt felismerni, hogy valójában csak az üdvösségre van szüksége. És miután ezt belátta, akkor és utána képes Istennek kedves életet élni.

6. Kedves Barátaim! Azt gondolom, hogy amikor az ember újból és újból, hétről hétre kifogásokat keres, amivel megmagyarázza önmaga előtt, hogy miért nem tud elmenni templomba, akkor nem tesz mást, mint a saját üdvösségéről mondja ki azt, hogy nem fontos, hogy van ennél fontosabb dolog is.

Pál apostol a **Kol 4, 5**-ben ezt írja: **Bölcsen viselkedjétek a kívülállók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.** Mária, amikor inkább Jézus tanítását hallgatta, akkor úgy döntött, hogy ez egy olyan lehetőség, olyan alkalom, amit nem hagyhat ki, még akkor sem, ha emiatt később lesz kész a vascsora.

Amikor valaki megtehetné, hogy kézbe veszi a Szentírást, de nem teszi, vagy megtehetné, hogy elmegy vasárnap templomba, de mégsem megy el, az még nem ismerte fel, hogy az Istennel való találkozás szent alkalmát mulasztotta el.

És sokan talán eljutnak számtalan csodálatos helyre ezen a világon, megnézhetnek különleges látványosságokat, melyeket mi legfeljebb csak képeken látunk, de ha eközben nem találkoznak Jézus Krisztussal, akkor nem hallják meg az örök élet beszédét sem.

Testvérek! A döntés lehetőségét ma is, nekünk is és szereteteinknek is felkínálta Urunk. Ne aggódjunk sok mindenért, hiszen **kevésre van szükség, valójában csak egyre.** Válasszuk mi is a jó részt, a jobb részt, az örök életet a Jézus Krisztusban való hit által, mert ezt nem vehetik el tőlünk. Ámen.

Loment Péter lelkész